95. ಪುನರುತ್ಥಾನದ ದಿನದಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಅವನ ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ರಾಗಿ ಹಾಜರಾಗುವರು.

وَكُلُّهُمْ اٰتِيْهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

96. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಸತ್ಕರ್ಮವೆಸಗುತ್ತಿರುವವರಿಗಾಗಿ (ಜನರ) ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ರಹ್ಮಾನನು ಸದ್ಯವೇ ಅನುರಾಗವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವನು.[17]

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمٰنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾

97. ಆದುದರಿಂದ ಓ ಪೈಗಂಬರರೇ, ನೀವು ಭಯಭಕ್ತಿಯನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನೀಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೂ ಹಟಸಾಧಕರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾವು ಈ ವಾಣಿಯನ್ನು ಸರಳಗೊಳಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿರುತ್ತೇವೆ.

فَاِنَّمَا يَسَّرْنٰهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ
الْمُتَّقِيْنَ وَتُنْذِرَ بِهٖ قَوْمًا لُّدًّا ﴿٩٧﴾

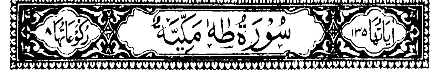
98. ಇವರಿಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ನಾವು ಎಷ್ಟೋ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ಇಂದು ನಿಮಗೆ ಅವುಗಳ ಸುಳಿವೇನಾದರೂ ಸಿಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಕಿಂಚಿತ್ ಧ್ವನಿಯಾದರೂ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದೆಯೇ?

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هَلْ
تُحِسُّ مِنْهُمْ مِّنْ اَحَدٍ اَوْ تَسْمَعُ
لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

---

17. ಅರ್ಥಾತ್- ಇಂದು ಅವರನ್ನು ಮಕ್ಕಾದ ಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಮಾನಕ್ಕೆ ಗುರಿಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಇರಲಾರದು. ತಮ್ಮ ಸತ್ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಸಚ್ಚಾರಿತ್ರ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯರಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವ ದಿನ ದೂರವಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸುಗಳು ಅವರೆಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯಲ್ಪಡುವುದು, ಜಗತ್ತು ಅವರನ್ನು ಗೌರವದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದು. ದುರಾಚಾರ, ಕೆಡುಕುಗಳು, ದುರಹಂಕಾರ, ಅಹಂಭಾವ, ಸುಳ್ಳು ಮತ್ತು ತೋರಿಕೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ನಾಯಕತ್ವವು ಜನರನ್ನು ತಲೆಬಾಗುವಂತೆ ಮಾಡೀತು. ಆದರೆ ಜನಮನವನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಅದರ ಬದಲು ಸತ್ಯ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ನಿಸ್ವಾರ್ಥತೆ ಮತ್ತು ಸಚ್ಚಾರಿತ್ರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗದೆಡೆಗೆ ಕರೆಯುವವರಿಂದ ಮೊದಮೊದಲು ಜಗತ್ತು ಎಷ್ಟೇ ಬೇಸತ್ತರೂ, ಕೊನೆಗೆ ಅದು ಜನಮನವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು. ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಹೆಣೆಯುವ ಸುಳ್ಳುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಅವರ ದಾರಿಯನ್ನು ತಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಸಫಲವಾಗಲಾರವು.

(ಅವತೀರ್ಣ - ಮಕ್ಕಾದಲ್ಲಿ)

ಪರಮ ದಯಾಮಯನೂ ಕರುಣಾನಿಧಿಯೂ ಆದ ಅಲ್ಲಾಹನ ನಾಮದಿಂದ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

1. ತಾ ಹಾ.

طٰهٰ ﴿١﴾

2. ನಾವು ಈ ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿರುವುದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೀಡು ಮಾಡಲಿಕ್ಕಲ್ಲ.

مَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لِتَشْقٰٓى ﴿٢﴾

3. ಇದು ಭಯವಿರಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ನೆನಪಿಸುವ ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಿದೆ.[1]

اِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَنْ يَّخْشٰى ﴿٣﴾

4. ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಉನ್ನತ ಆಕಾಶಗಳನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನ ಕಡೆಯಿಂದ ಇದು ಅವತೀರ್ಣಗೊಂಡಿದೆ.

تَنْزِيْلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْاَرْضَ وَالسَّمٰوٰتِ الْعُلٰى ﴿٤﴾

5. ಆ ದಯಾಮಯನು (ವಿಶ್ವ) ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

اَلرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى ﴿٥﴾

6. ಅವನು, ಆಕಾಶಗಳಲ್ಲೂ ಭೂಮಿಯಲ್ಲೂ ಅವೆರಡರ ನಡುವೆಯೂ ಹಾಗೂ ಮಣ್ಣಿನಡಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳ ಮಾಲಿಕನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى ﴿٦﴾

7. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಉಚ್ಚ ಸ್ವರದಲ್ಲೇ ಹೇಳಿದರೂ

وَاِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَاِنَّهٗ يَعْلَمُ

1. ಅರ್ಥಾತ್- ಓ ಪ್ರವಾದಿಯೇ! ಈ ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿ ನಾವು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಯಾವುದೇ ದುಸ್ಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಲು ಸಿದ್ಧವಿಲ್ಲದವರನ್ನೂ ನಂಬಿಸಿಯೇ ತೀರಬೇಕೆಂಬ ಹೊಣೆಯನ್ನು ನಾವು ನಿಮಗೆ ವಹಿಸಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು, ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೂ ನೀವು ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕರಗತ ಮಾಡಿಸಿಯೇ ತೀರಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಉದ್ಬೋಧೆ ಮತ್ತು ಸ್ಮರಣೆ ಮಾತ್ರ. ತಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ದೇವಭಯವುಳ್ಳವರು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಇದನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅವನಂತು ಮೆಲುದನಿಯ ಮಾತನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ರಹಸ್ಯವಾದ ಮಾತನ್ನೂ ಅರಿಯುತ್ತಾನೆ.

السِّرَّ وَأَخْفَى ۝٧

8. ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹ್. ಅವನ ಹೊರತು ಅನ್ಯ ದೇವನಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ನಾಮಗಳಿವೆ.

اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ۝٨

9. ನಿಮಗೆ ಮೂಸಾರ ವೃತ್ತಾಂತವೇನಾದರೂ ತಲುಪಿದೆಯೇ?

وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ۝٩

10. ಅವರು ಒಂದು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕಂಡಾಗ[2] ತನ್ನ ಮನೆಯವರೊಡನೆ, "ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆಯಿರಿ, ನಾನೊಂದು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ನಿಮಗಾಗಿ ಕೆಂಡವೊಂದನ್ನು ತರಬಹುದು ಅಥವಾ ಆ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ (ದಾರಿಯ ಕುರಿತು) ನನಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಸಿಗಲೂಬಹುದು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಸಂದರ್ಭ.[3]

إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي
آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ
أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ۝١٠

11. ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಲಪಿದಾಗ (ಹೀಗೆ) ಕರೆಯಲಾಯಿತು:

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَىٰ ۝١١

12. "ಓ ಮೂಸಾ, ನಾನೇ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭು. ನಿಮ್ಮ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಕಳಚಿ ಬಿಡಿರಿ. ನೀವು ಪವಿತ್ರ ಕಣಿವೆ 'ತುವಾ'ದಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ.

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ ۖ إِنَّكَ
بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝١٢

13. ಮತ್ತು ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆರಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಮಾಡಲಾಗುವ 'ದಿವ್ಯವಾಣಿ'ಯ ಅವತೀರ್ಣವನ್ನು ಆಲಿಸಿರಿ.

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ۝١٣

14. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಾನೇ ಅಲ್ಲಾಹ್. ನನ್ನ ಹೊರತು ಇನ್ನಾವ ದೇವನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ನನ್ನ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿರಿ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸ್ಮರಣೆಗಾಗಿ ನಮಾಝನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿರಿ.

إِنَّنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي
وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ۝١٤

15. ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಘಳಿಗೆಯು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬರಲಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಜೀವಿಯೂ ತನ್ನ ಪರಿಶ್ರಮಕ್ಕನುಸಾರ ಪ್ರತಿಫಲ ಪಡೆಯುವಂತಾಗಲು ನಾನು ಆ ಸಮಯವನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿಡಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا
لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ۝١٥

وقف لازم

2. ಇದು ಹ. ಮೂಸಾ(ಅ) ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ 'ಮದ್‌ಯನ್'ನಲ್ಲಿ ದೇಶಾಂತರ ವಾಸವನ್ನು ಕಳೆದ ನಂತರ, ಮದ್‌ಯನ್‌ನಲ್ಲೇ ಅವರು ವಿವಾಹವಾಗಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯ ಜತೆಗೆ ಈಜಿಪ್ಟ್‌ನ ಕಡೆಗೆ ಮರಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದ ಘಟನೆ.

3. ಅದು ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತು ಮತ್ತು ಚಳಿಗಾಲವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಹ. ಮೂಸಾ(ಅ) ಸೀನಾಯ್ ಪರ್ಯಾಯ ದ್ವೀಪದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ದೂರದಿಂದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಂಕಿ ದೊರೆಯಬಹುದು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ರಾತ್ರಿ ಪೂರ್ತಿ ಬೆಚ್ಚಗಿರಿಸುವ ಏರ್ಪಾಟಾಗುವುದು. ಇಲ್ಲವೇ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಮುಂದಿನ ದಾರಿಯಾದರೂ ತಿಳಿಯುವುದು ಎಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿದರು. ಅವರು ಭಾವಿಸಿದ್ದುದು ಲೋಕದ ಮಾರ್ಗದ ಕುರಿತು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಪರಲೋಕದ ಮಾರ್ಗ ಲಭ್ಯವಾಯಿತು.

16. ಆದುದರಿಂದ ಅದರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸದವನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಗಳ ದಾಸನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟವನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆ ಘಳಿಗೆಯ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ತಡೆಯದಿರಲಿ. ಅನ್ಯಥಾ ನೀವು ವಿನಾಶದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವಿರಿ-

فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهَا
وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ فَتَرْدٰى ﴿١٦﴾

17. ಮತ್ತು ಓ ಮೂಸಾ, ನಿಮ್ಮ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿರುವುದೇನು?"

وَمَا تِلْكَ بِيَمِيْنِكَ يٰمُوْسٰى ﴿١٧﴾

18. ಮೂಸಾ (ಹೀಗೆ) ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು- "ಇದು ನನ್ನ ಲಾಠಿ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಊರಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಆಡುಗಳಿಗಾಗಿ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಝಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ."

قَالَ هِيَ عَصَايَۚ اَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاَهُشُّ
بِهَا عَلٰى غَنَمِيْ وَلِيَ فِيْهَا مَاٰرِبُ اُخْرٰى ﴿١٨﴾

19. ಆಗ, "ಓ ಮೂಸಾ, ಅದನ್ನು ಎಸೆದು ಬಿಡಿರಿ" ಎಂದನು.

قَالَ اَلْقِهَا يٰمُوْسٰى ﴿١٩﴾

20. ಅವರು ಎಸೆದು ಬಿಟ್ಟರು -ಹಠಾತ್ತನೆ ಅದೊಂದು ಓಡುತ್ತಿರುವ ಹಾವಾಗಿತ್ತು.

فَاَلْقٰىهَا فَاِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعٰى ﴿٢٠﴾

21. "ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಹೆದರಬೇಡಿರಿ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿಗೇ ತರುವೆವು.

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيْدُهَا
سِيْرَتَهَا الْاُوْلٰى ﴿٢١﴾

22. ನಿಮ್ಮ ಕೈಯನ್ನು ಬಗಲಿನಲ್ಲಿಡಿರಿ. ಏನೊಂದೂ ಪ್ರಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತ ಹೊರಬರುವುದು. [4]ಇದು ಎರಡನೆಯ ನಿದರ್ಶನ.

وَاضْمُمْ يَدَكَ اِلٰى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ
بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوْٓءٍ اٰيَةً اُخْرٰى ﴿٢٢﴾

23. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ನಿಮಗೆ ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವವರಿದ್ದೇವೆ.

لِنُرِيَكَ مِنْ اٰيٰتِنَا الْكُبْرٰى ﴿٢٣﴾

24. ಇನ್ನು ನೀವು ಫಿರ್‌ಔನನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿರಿ. ಅವನು ಅತಿಕ್ರಮಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ" ಎನ್ನಲಾಯಿತು.

اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ﴿٢٤﴾ ع

25. ಮೂಸಾ (ಹೀಗೆ) ಹೇಳಿದರು- "ಓ ನನ್ನ ಪ್ರಭೂ, ನನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ವಿಶಾಲಗೊಳಿಸು-

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِيْ صَدْرِيْ ﴿٢٥﴾

26. ನನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನನಗೆ ಸುಲಭಗೊಳಿಸು-

وَيَسِّرْ لِيْٓ اَمْرِيْ ﴿٢٦﴾

27-28. ಜನರು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿಯುವಂತಾಗಲು ನನ್ನ ನಾಲಗೆಯ ತೊಡಕನ್ನು ನೀಗಿಸು-

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِيْ ﴿٢٧﴾
يَفْقَهُوْا قَوْلِيْ ﴿٢٨﴾

4. ಅರ್ಥಾತ್- ಅದು ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವುದು. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ನಿಮಗೇನೂ ತೊಂದರೆಯಾಗಲಾರದು.

29. ಮತ್ತು ನನಗಾಗಿ ನನ್ನದೇ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸು.

وَ اجْعَلْ لِّيْ وَزِيْرًا مِّنْ اَهْلِيْ ﴿۲۹﴾

30-35. ನಾವು ನಿನ್ನ ಪಾವಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಲು ಹಾಗೂ ಬಹಳವಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲು ನನ್ನ ಸಹೋದರರಾಗಿರುವ ಹಾರೂನರ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ಕೈ ಬಲಪಡಿಸು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ನನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಸಹಭಾಗಿಯಾಗಿ ಮಾಡು. ನೀನು ಸದಾ ನಮ್ಮ ವೀಕ್ಷಕನಾಗಿರುತ್ತೀ."

هٰرُوْنَ اَخِي ﴿۳۰﴾ اشْدُدْ بِهٖۤ اَزْرِيْ ﴿۳۱﴾ وَ اَشْرِكْهُ فِيْۤ اَمْرِيْ ﴿۳۲﴾ كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيْرًا ﴿۳۳﴾ وَّ نَذْكُرَكَ كَثِيْرًا ﴿۳۴﴾ اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيْرًا ﴿۳۵﴾

36. ಆಗ (ಹೀಗೆ) ಹೇಳಲಾಯಿತು, "ಓ ಮೂಸಾ, ನೀವು ಕೇಳಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

قَالَ قَدْ اُوْتِيْتَ سُؤْلَكَ يٰمُوْسٰى ﴿۳۶﴾

37. ನಾವು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹ ತೋರಿದೆವು.

وَ لَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً اُخْرٰۤى ﴿۳۷﴾

38. ನಾವು ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಸೂಚನೆಕೊಟ್ಟ ಸಂದರ್ಭವನ್ನೂ ಸ್ಮರಿಸಿರಿ. ಇಂತಹ ಸೂಚನೆಯನ್ನು 'ದಿವ್ಯವಾಣಿ'ಯ ಮುಖಾಂತರವೇ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ."

اِذْ اَوْحَيْنَاۤ اِلٰۤى اُمِّكَ مَا يُوْحٰۤى ﴿۳۸﴾

39. "ಈ ಮಗುವನ್ನು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ ಇರಿಸಿ ಬಿಡು. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು. ನದಿಯು ಅದನ್ನು ದಡಕ್ಕೆ ಎಸೆದು ಬಿಡುವುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಶತ್ರು ಹಾಗೂ ಈ ಮಗುವಿನ ಶತ್ರು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವನು" (ಎಂಬ ಸೂಚನೆ). ನಾನು ನನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅನುರಾಗವನ್ನು ಆವರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೆನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮೇಲ್ನೋಟದಲ್ಲೇ ನಿಮ್ಮ ಪೋಷಣೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದೆನು.

اَنِ اقْذِفِيْهِ فِي التَّابُوْتِ فَاقْذِفِيْهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَاْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّيْ وَ عَدُوٌّ لَّهٗ ؕ وَ اَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّيْ ۚ۬ وَ لِتُصْنَعَ عَلٰى عَيْنِيْ ﴿۳۹﴾

40. ನಿಮ್ಮ ಸಹೋದರಿ ನಡೆಯುತ್ತಲಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿರಿ. ಅವಳು ಹೋಗಿ, "ಈ ಶಿಶುವನ್ನು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ಪಾಲನೆ ಪೋಷಣೆ ಮಾಡಬಲ್ಲವಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಡಲೇ?" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.[5] ಹೀಗೆ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಕಣ್ತಣಿಯುವಂತಾಗಲು ಹಾಗೂ ಅವಳು ದುಃಖಿತಳಾಗದಂತಾಗಲು ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪುನಃ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಬಳಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೆವು ಮತ್ತು (ಇದನ್ನೂ ಸ್ಮರಿಸಿರಿ) ನೀವು ಒಬ್ಬನನ್ನು ವಧಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿರಿ. ನಾವು

اِذْ تَمْشِيْۤ اُخْتُكَ فَتَقُوْلُ هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى مَنْ يَّكْفُلُهٗ ؕ فَرَجَعْنٰكَ اِلٰۤى اُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَ لَا تَحْزَنَ ؕ۬ وَ قَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنٰكَ مِنَ الْغَمِّ وَ فَتَنّٰكَ فُتُوْنًا ۫ فَلَبِثْتَ سِنِيْنَ فِيْۤ اَهْلِ

5. ಅರ್ಥಾತ್- ಆಕೆ ನದಿ ತೀರದಲ್ಲಿ ಬುಟ್ಟಿಯ ಜತೆಗೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅನಂತರ ಫಿರ್‌ಔನನ ಮನೆಯವರು ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರಿಗೆ ದಾದಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ತಲೆದೋರಿತು. ಆಗ ಮೂಸಾರ(ಅ) ಸಹೋದರಿ ಅವರೊಡನೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

ನಿಮ್ಮನ್ನು ಈ ತೊಂದರೆಯಿಂದ ಪಾರುಗೊಳಿಸಿದೆವು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿವಿಧ ಪರೀಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಪಾರುಗಾಣಿಸಿದೆವು ಮತ್ತು ನೀವು ಮದಯನಿನವರ ಜೊತೆ ಅನೇಕ ವರ್ಷ ವಾಸಿಸಿದಿರಿ. ಅನಂತರ ನೀವೀಗ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವಿರಿ.

مَدْيَنَ ۙ ثُمَّ جِئْتَ عَلٰى قَدَرٍ
يّٰمُوْسٰى ﴿٤٠﴾

41. ಓ ಮೂಸಾ, "ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಆಯ್ದು ಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ.

وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِىْ ﴿٤١﴾

42. ನೀವು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸಹೋದರ ನನ್ನ ನಿದರ್ಶನಗಳ ಸಹಿತ ಹೋಗಿರಿ ಮತ್ತು ನೀವು ನನ್ನ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಲೋಪ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ.

اِذْهَبْ اَنْتَ وَاَخُوْكَ بِاٰيٰتِىْ وَلَا
تَنِيَا فِىْ ذِكْرِىْ ﴿٤٢﴾

43. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಫಿರ್‌ಔನನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿರಿ. ಅವನು ವಿದ್ರೋಹಿ ಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.

اِذْهَبَاۤ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ﴿٤٣﴾

44 ಅವನೊಡನೆ ನಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿರಿ. ಅವನು ಉಪದೇಶ ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ ಭಯಪಡಬಹುದು."

فَقُوْلَا لَهٗ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهٗ يَتَذَكَّرُ
اَوْ يَخْشٰى ﴿٤٤﴾

45. ಇಬ್ಬರೂ ಇಂತೆಂದರು,[6] "ಓ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭೂ, ಅವನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅತಿರೇಕವೆಸಗಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮುಗಿಬೀಳ ಬಹುದೆಂಬ ಆತಂಕ ನಮಗಿದೆ."

قَالَا رَبَّنَاۤ اِنَّنَا نَخَافُ اَنْ يَّفْرُطَ
عَلَيْنَاۤ اَوْ اَنْ يَّطْغٰى ﴿٤٥﴾

46. ಆಗ, "ಹೆದರಬೇಡಿರಿ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡವಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

قَالَ لَا تَخَافَاۤ اِنَّنِىْ مَعَكُمَاۤ اَسْمَعُ وَاَرٰى ﴿٤٦﴾

47. ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿರಿ ಮತ್ತು ನಾವು ನಿನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನ ಕಡೆಯಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು. ಬನೀಇಸ್ರಾಈಲರನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಡು, ಅವರಿಗೆ ಕಾಟ ಕೊಡಬೇಡ. ನಾವು ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನ ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ತಂದಿರುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನನುಸರಿಸುವವನಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯಿದೆ.

فَاْتِيٰهُ فَقُوْلَاۤ اِنَّا رَسُوْلَا رَبِّكَ فَاَرْسِلْ
مَعَنَا بَنِىْۤ اِسْرَآءِيْلَ ۙ۬ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ؕ
قَدْ جِئْنٰكَ بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّكَ ؕ وَالسَّلٰمُ
عَلٰى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدٰى ﴿٤٧﴾

48. ಸುಳ್ಳಾಗಿಸುವವನಿಗೂ ವಿಮುಖನಾದವನಿಗೂ ಯಾತನೆ ಇದೆಯೆಂದು ನಮಗೆ 'ದಿವ್ಯವಾಣಿ'ಯ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರಿ" ಎಂದು ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೇಳಿದನು.

اِنَّا قَدْ اُوْحِىَ اِلَيْنَاۤ اَنَّ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ
كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿٤٨﴾

6. ಇದು ಮೂಸಾರು(ಅ) ಈಜಿಪ್ಟಿಗೆ ತಲುಪಿದಾಗಿನ ವೃತ್ತಾಂತ. ಹ. ಹಾರೂನ್(ಅ) ಆಗ ಅವರ ಜೊತೆಗಾರರಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆಗ ಫಿರ್‌ಔನ್‌ನ ಬಳಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಇಬ್ಬರೂ ಹೀಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನೊಡನೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಬಹುದು.

49. ಆಗ ಫಿರ್‌ಔನ್ ಇಂತೆಂದನು;[7] "ಸರಿ, ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಪ್ರಭು ಯಾರು ಮೂಸಾ?"

قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمَا يٰمُوْسٰى ۝٤٩

50. ಮೂಸಾ ಉತ್ತರವಿತ್ತರು, "ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವಿಗೆ ಅದರ ಆಕೃತಿ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿ ಆ ಬಳಿಕ ಅದಕ್ಕೆ ದಾರಿ ತೋರಿದವನೇ[8] ನಮ್ಮ ಪ್ರಭು."

قَالَ رَبُّنَا الَّذِيْٓ اَعْطٰى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهٗ
ثُمَّ هَدٰى ۝٥٠

51. ಫಿರ್‌ಔನ್ ಹೇಳಿದನು- "ಹಾಗಾದರೆ ಗತ ಪೀಳಿಗೆಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿತ್ತು?"[9]

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُوْنِ الْاُوْلٰى ۝٥١

52. ಮೂಸಾ ಹೇಳಿದರು, "ಅದರ ಜ್ಞಾನವು ನನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನ ಬಳಿಯಿರುವ ಒಂದು ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಭು ತಪ್ಪುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಮರೆಯುವುದೂ ಇಲ್ಲ.[10]

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ فِيْ كِتٰبٍ ۚ لَا يَضِلُّ
رَبِّيْ وَلَا يَنْسَى ۝٥٢

53. [11]ನಿಮಗಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಾಸಿದವನೂ ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸಂಚರಿಸಲು ದಾರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವನೂ ಆಕಾಶದಿಂದ ನೀರನ್ನು ಸುರಿಸಿದವನೂ ಅನಂತರ ಅದರ ಮೂಲಕ ತರತರದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಹೊರ ತಂದವನೂ ಅವನೇ.

الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَّسَلَكَ
لَكُمْ فِيْهَا سُبُلًا وَّاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاۤءِ مَاۤءًۗ
فَاَخْرَجْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ شَتّٰى ۝٥٣

54. ನೀವೂ ತಿನ್ನಿರಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಜಾನುವಾರುಗಳನ್ನೂ ಮೇಯಿಸಿರಿ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಬುದ್ಧಿವಂತರಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ.

كُلُوْا وَارْعَوْا اَنْعَامَكُمْ ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
لَاٰيٰتٍ لِّاُولِى النُّهٰى ۝٥٤ ع

7. ಇಲ್ಲಿಂದ ಈ ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರರು ಫಿರ್‌ಔನ್‌ನ ಬಳಿಗೆ ತಲಪಿದ ನಂತರದ ವೃತ್ತಾಂತ ಆರಂಭಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

8. ಅರ್ಥಾತ್- ಲೋಕದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವನ್ನೂ ಅದರದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅನಂತರ ಅದಕ್ಕೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೂಪವನ್ನು ನೀಡಿ ಅವನು ಅದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವನೇ ಅದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯಂತೆ ವರ್ತಿಸುವ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅವನು ಯಾವ ಸೃಷ್ಟಿಗೂ ಕಲಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕಿವಿಗೆ ಕೇಳುವುದನ್ನು, ಕಣ್ಣಿಗೆ ನೋಡುವುದನ್ನು, ಮೀನಿಗೆ ಈಜುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಹಕ್ಕಿಗೆ ಹಾರುವುದನ್ನು ಅವನೇ ಕಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ- ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅದರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ.

9. ಅರ್ಥಾತ್- ದೇವನು ಏಕೈಕನಾದ ಆ ಪ್ರಭುವೇ ಆಗಿದ್ದರೆ, ನೂರಾರು ವರ್ಷದಿಂದ ಅನೇಕ ಪೀಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದ ನಮ್ಮ ತಾತ ಮುತ್ತಾತಂದಿರು ಇತರ ಅನೇಕ ಆರಾಧ್ಯರುಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ? ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿರುವುದು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಅರ್ಹರೇ? ಅವರೆಲ್ಲರ ಬುದ್ಧಿ ಮಂಕಾಗಿತ್ತೇ?

10. ಫಿರ್‌ಔನನ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಉದ್ದೇಶ, ಸಭಿಕರ ಮತ್ತು ಅವರಿಂದಾಗಿ ಸಮಸ್ತ ಜನಾಂಗದವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತದ ಕಿಡಿಹೊತ್ತಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು. ಹ. ಮೂಸಾರ(ಅ) ಈ ಉತ್ತರದಿಂದ ಅವನ ವಿಷದ ಹಲ್ಲುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಉದುರಿದಂತಾದವು. ಆ ಜನರು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೂ ಈಗ ತಮ್ಮ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಪ್ರಭುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಅದರ ಪ್ರೇರಣೆಗಳನ್ನು ದೇವನು ಬಲ್ಲನು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದರು.

11. ವಿವರಣಾ ಶೈಲಿಯಿಂದ "ಮರೆಯುವುದೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಮೂಸಾರ(ಅ) ಉತ್ತರ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ 55ನೆಯ ಸೂಕ್ತದ ತನಕದ ಉದ್ಧರಣೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ವಿವರಣೆ ಮತ್ತು ಉದ್ಬೋಧೆಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ.

55. ಇದೇ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ಇದರೊಳಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮರಳಿ ಒಯ್ಯುವೆವು ಮತ್ತು ಇದರಿಂದಲೇ ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪುನಃ ಹೊರತರುವೆವು.

مِنْهَا خَلَقْنٰكُمْ وَ فِيْهَا نُعِيْدُكُمْ وَ مِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً اُخْرٰى ﴿٥٥﴾

56. ನಾವು ಫಿರ್‌ಔನನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸಿದೆವು. ಆದರೆ ಅವನು ಸುಳ್ಳಾಗಿಸುತ್ತಲೇ ಹೋದನು ಮತ್ತು ನಿರಾಕರಿಸಿದನು.

وَ لَقَدْ اَرَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَ اَبٰى ﴿٥٦﴾

57. ಅವನು ಹೀಗೆಂದನು- "ಓ ಮೂಸಾ, ನೀನು ನಿನ್ನ ಜಾದೂವಿನ ಬಲದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿರುವೆಯೋ?

قَالَ اَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ اَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يٰمُوْسٰى ﴿٥٧﴾

58. ಸರಿ, ನಾವೂ ನಿನಗೆದುರು ಅಂತಹದೇ ಜಾದೂವನ್ನು ತರುತ್ತೇವೆ. ಸ್ಪರ್ಧೆ ಎಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೋ. ನಾವಾಗಲಿ, ನೀನಾಗಲಿ ಈ ಕರಾರನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಬಾರದು. ಬಹಿರಂಗ ಬಯಲಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬಾ."

فَلَنَاْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهٖ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَكَ مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهٗ نَحْنُ وَ لَاۤ اَنْتَ مَكَانًا سُوًى ﴿٥٨﴾

59. ಮೂಸಾ ಹೇಳಿದರು, "ಉತ್ಸವದ ದಿನವು ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಹೊತ್ತೇರಿದಾಗ ಜನರು ಒಟ್ಟು ಸೇರಲಿ.[12]"

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّيْنَةِ وَ اَنْ يُّحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ﴿٥٩﴾

60. ಫಿರ್‌ಔನನು ಮರಳಿ ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟನು.

فَتَوَلّٰى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهٗ ثُمَّ اَتٰى ﴿٦٠﴾

61. ಮೂಸಾರು (ತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಿ ಪಂಗಡವನ್ನು ಕರೆದು) ಇಂತೆಂದರು "ಹತಭಾಗಿಗಳೇ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ಸುಳ್ಳಾರೋಪಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸಬೇಡಿರಿ.[13] ಅನ್ಯಥಾ ಅವನೊಂದು ಘೋರ ಯಾತನೆಯ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸರ್ವನಾಶಗೊಳಿಸಿ ಬಿಡುವನು. ಮಿಥ್ಯಾರೋಪವನ್ನು ಯಾರೇ ಹೊರಿಸಲಿ, ಅವನು ಭಗ್ನಾಶನಾದನು."

قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوْا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ ۚ وَ قَدْ خَابَ مَنِ افْتَرٰى ﴿٦١﴾

12. ಒಮ್ಮೆ ಜಾದೂಗಾರರ ಮೂಲಕ ಲಾಠಿ ಮತ್ತು ಹಗ್ಗವನ್ನು ಸರ್ಪವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ಮೂಸಾರ(ಅ) ಪವಾಡದಿಂದ ಜನರ ಮೇಲೆ ಆಗಿರುವ ಪ್ರಭಾವ ದೂರವಾಗುವುದು ಎಂಬುದು ಫಿರ್‌ಔನನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಮೂಸಾರು(ಅ) ಸ್ವತಃ ಬಯಸಿದ್ದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ದಿನ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಒತ್ತರಿಸಿ ಬರುವ ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಸಮೀಪವಿದೆ. ಆಗ ಜಾತ್ರೆಯ ಬಯಲಿನಲ್ಲೇ ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಡೆಯಲಿ. ಜನಾಂಗದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ನೋಡುವಂತಾಗಲಿ. ಅಲ್ಲದೇ ಅದು ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಾಗಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಿರಕೂಡದು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದರು.

13. ಅರ್ಥಾತ್- ಈ ಪವಾಡವನ್ನು ಜಾದೂವೆನ್ನದಿರಿ. ಅಂತೆಯೇ ಅದನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರವಾದಿಯನ್ನು ಸುಳ್ಳನಾದ ಜಾದೂಗಾರನೆಂದೂ ಹೇಳದಿರಿ.

62. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರೊಳಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಉಂಟಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅವರು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಮಾಲೋಚಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು.[14]

فَتَنَازَعُوْٓا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوٰى ۝٦٢

63. ಕೊನೆಗೆ ಕೆಲವರು (ಹೀಗೆ) ಹೇಳಿದರು: "ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಕೇವಲ ಜಾದೂಗಾರರು. ಇವರ ಉದ್ದೇಶವು ತಮ್ಮ ಜಾದೂವಿನ ಬಲದಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮ ನಾಡಿನಿಂದ ಹೊರಹಾಕುವುದು ಮತ್ತು ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯವಾದ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿಬಿಡುವುದಾಗಿದೆ.

قَالُوْٓا اِنْ هٰذٰنِ لَسٰحِرٰنِ يُرِيْدٰنِ اَنْ يُّخْرِجٰكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيْقَتِكُمُ الْمُثْلٰى ۝٦٣

64. ಆದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸಕಲ ತಂತ್ರಗಳನ್ನೂ ಇಂದು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಮತ್ತು ಒಂದಾಗಿ ರಂಗಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಬಿಡಿರಿ. ಇಂದು ಯಾರ ಕೈ ಮೇಲಾಗುವುದೋ ಅವನೇ ವಿಜಯಿಯಾಗುವನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ."

فَاَجْمِعُوْا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوْا صَفًّا ۚ وَقَدْ اَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلٰى ۝٦٤

65. "ಮೂಸಾ, ನೀವು ಮೊದಲು ಎಸೆಯುತ್ತೀರೋ ಅಥವಾ ನಾವು ಎಸೆಯಬೇಕೋ?" ಎಂದು ಜಾದೂಗಾರರು ಕೇಳಿದರು.

قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِمَّآ اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّآ اَنْ نَّكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقٰى ۝٦٥

66. ಆಗ ಮೂಸಾ, "ಇಲ್ಲ ನೀವೇ ಎಸೆಯಿರಿ" ಎಂದರು. ಹಠಾತ್ತನೆ ಅವರ ಹಗ್ಗಗಳೂ ಅವರ ಲಾಠಿಗಳೂ ಅವರ ಇಂದ್ರಜಾಲದ ಬಲದಿಂದ ಓಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಮೂಸಾರಿಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು.

قَالَ بَلْ اَلْقُوْا ۚ فَاِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهَا تَسْعٰى ۝٦٦

67. ಮತ್ತು ಮೂಸಾ ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೇ ಹೆದರಿದರು.[15]

فَاَوْجَسَ فِيْ نَفْسِهٖ خِيْفَةً مُّوْسٰى ۝٦٧

14. ಮನದೊಳಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ಸ್ವತಃ ಅರಿತಿದ್ದರು ಎಂದು ಇದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂಸಾರು(ಅ) ಫಿರ್‌ಔನನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಜಾದೂವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬರುವಾಗಲೇ ಅವರು ಭಯ ಮತ್ತು ಸಂಕೋಚದೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅದೇ ವೇಳೆ ಮೂಸಾ(ಅ) ಅವರನ್ನು ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದಾಗ ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸದಾರ್ಢ್ಯತೆ ಕುಸಿಯಿತು. ಈ ಮಹಾ ಹಬ್ಬದ ದಿನದಂದು ಸಮಸ್ತ ದೇಶದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿರುವಾಗ ತೆರೆದ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಡೆಸುವುದು ಸರಿಯೋ-ತಪ್ಪೋ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಉಂಟಾಗಿರಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾವು ಸೋಲನುಭವಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಜಾದೂ ಹಾಗೂ ಪವಾಡದ ನಡುವಿನ ಅಂತರ ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಅನಾವರಣಗೊಂಡರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕೈಮೀರಿ ಹೋಗುವುದು ಎಂಬುದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು.

15. ಅರ್ಥಾತ್- ಮೂಸಾರ(ಅ) ಬಾಯಿಯಿಂದ 'ಎಸೆಯಿರಿ' ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಹೊರಟ ಕೂಡಲೇ ಜಾದೂಗಾರರು ತಟ್ಟನೆ ತಮ್ಮ ಲಾಠಿಗಳನ್ನೂ ಹಗ್ಗಗಳನ್ನೂ ಅವರೆಡೆಗೆ ಎಸೆದು ಬಿಟ್ಟರು. ಹಠಾತ್ತನೆ ನೂರಾರು ಸರ್ಪಗಳು ಅವರೆಡೆಗೆ ಧಾವಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಈ ದೃಶ್ಯದಿಂದಾಗಿ ತಟ್ಟನೆ ಹ. ಮೂಸಾರ(ಅ) ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಯ ಮೂಡಿದ್ದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಮಾನವ

68. ಆಗ ನಾವು, "ಹೆದರಬೇಡಿರಿ, ನೀವೇ ವಿಜಯಿಯಾಗುವಿರಿ.

قُلْنَا لَا تَخَفْ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعْلٰى ﴿٦٨﴾

69. ನಿಮ್ಮ ಬಲ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಎಸೆದು ಬಿಡಿರಿ. ಈಗಲೇ ಅದು ಅವರ ಕೃತಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನುಂಗಿ ಬಿಡುವುದು. ಅವರು ಮಾಡಿ ತಂದಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಕೇವಲ ಜಾದೂಗಾರನ ಮಾಯೆ- ಜಾದೂಗಾರನು ಅದೆಷ್ಟೇ ಠೀವಿಯೊಂದಿಗೆ ಬರಲಿ, ಅವನೆಂದೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಾರ" ಎಂದೆವು.

وَ اَلْقِ مَا فِىْ يَمِيْنِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوْا ؕ اِنَّمَا صَنَعُوْا كَيْدُ سٰحِرٍ ؕ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ اَتٰى ﴿٦٩﴾

70. ಕೊನೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಜಾದೂಗಾರರೂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು[16] ಮತ್ತು "ನಾವು ಮೂಸಾ ಮತ್ತು ಹಾರೂನರ ಪ್ರಭುವಿನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟೆವು" ಎಂದು ಅವರು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದರು.

فَاُلْقِىَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ هٰرُوْنَ وَ مُوْسٰى ﴿٧٠﴾

71. ಫಿರ್‌ಔನ್ (ಹೀಗೆ) ಹೇಳಿದನು, "ನಾನು ನಿಮಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ನೀವು ಅವನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ ವಿಟ್ಟಿರಾ? ಇವನು ನಿಮಗೆ ಇಂದ್ರಜಾಲ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಿದ್ದ ಗುರು ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಸರಿ. ಇನ್ನು ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕೈಕಾಲು ಗಳನ್ನು ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಖರ್ಜೂರ ವೃಕ್ಷದ ಕಾಂಡಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸು ತ್ತೇನೆ. ಆಗ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಪೈಕಿ ಯಾರ ಯಾತನೆ ಕಠಿಣ ಹಾಗೂ ದೀರ್ಘವಾದುದೆಂದು (ಅರ್ಥಾತ್ ನಿಮಗೆ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡಲು ಶಕ್ತನು ನಾನೋ ಅಥವಾ ಮೂಸಾರೋ ಎಂದು) ನಿಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯುವುದು."

قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهٗ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ؕ اِنَّهٗ لَكَبِيْرُكُمُ الَّذِىْ عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ۚ فَلَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَ اَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ وَّلَاُوصَلِّبَنَّكُمْ فِىْ جُذُوْعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ اَيُّنَآ اَشَدُّ عَذَابًا وَّ اَبْقٰى ﴿٧١﴾

72. ಜಾದೂಗಾರರು ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟರು, "ನಮ್ಮನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ದವನಾಣೆ! ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣಗಳು ಮುಂದೆ ಬಂದ ಬಳಿಕವೂ

قَالُوْا لَنْ نُّؤْثِرَكَ عَلٰى مَا جَآءَنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ وَ الَّذِىْ فَطَرَنَا فَاقْضِ مَآ اَنْتَ

ಎಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಮಾನವನೇ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರವಾದಿಗಳೂ ಮಾನವ ಸಹಜ ಗುಣಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಪ್ರವಾದಿಗಳೂ ಜಾದೂವಿನ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸ್ತಾವನೀಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಜಾದೂ ಅವರ ಪ್ರವಾದಿತ್ವದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿತಗೊಳಿಸಲಾರದು. ಆದರೆ ಅವರ ಮಾನವೀಯ ಗುಣದ ಮೇಲೆ ಅದು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಬಹುದು. ಪ್ರವಾದಿವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರ(ಸ) ಮೇಲೆ ಜಾದೂವಿನ ಪ್ರಭಾವ ಉಂಟಾದ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ, ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮುಂದುವರಿದು ಆ ಪ್ರವಾದಿ ವಚನಗಳಾವುವೂ ನಂಬಲರ್ಹವಲ್ಲ ಎಂದು ಸಾರುವವರ ತಪ್ಪುಕಲ್ಪನೆ ಇದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

16. ಅರ್ಥಾತ್- ಅವರು ಹ. ಮೂಸಾರ(ಅ) ಲಾಠಿಯ ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಇದು ಪವಾಡವೇ ಆಗಿದೆ. ನಾವು ಅರಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಂತಹ ಕಲೆ ಇದಲ್ಲ ಎಂದು ತಕ್ಷಣ ಅವರಿಗೆ ದೃಢವಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ತಮಗರಿವಿಲ್ಲದಂತೆಯೇ, ಯಾರೋ ತಮ್ಮನ್ನು ಎತ್ತಿ ಬೀಳಿಸುತ್ತಿರುವರೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿದರು.

(ಸತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು) ನಿನಗೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಡಲು ನಮ್ಮಿಂದ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಆಗದು. ನೀನು ಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡು. ಅತಿ ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ನೀನು ಇಹಲೋಕ ಜೀವನದ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ.

قَاضٍ ۖ إِنَّمَا تَقْضِي هَٰذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾

73. ನಮ್ಮ ಪ್ರಭು ನಮ್ಮ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನೂ ನೀನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಬಂಧಗೊಳಿಸಿದ ಇಂದ್ರಜಾಲವನ್ನೂ ಕ್ಷಮಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲಾಹನೇ ಶುಭಕರನು ಮತ್ತು ಅವನೇ ಚಿರಂತನನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ."

إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ ۗ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿٧٣﴾

74. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ[17] ಅಪರಾಧಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾದವನಿಗೆ ನರಕವಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಾಯಲಿಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ, ಬದುಕಲಿಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ.

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ ۖ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿٧٤﴾

75. ಅವನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾದವನೋ, ಯಾರು ಸತ್ಕರ್ಮವೆಸಗಿದವನೋ ಇಂತಹವರಿಗೆ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಗಳಿವೆ.

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ﴿٧٥﴾

76. ಸದಾ ಹಸಿರಾಗಿರುವ ಉದ್ಯಾನಗಳು. ಅವುಗಳ ತಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಲುವೆಗಳು ಹರಿಯುತ್ತಿರುವುವು. ಅವರು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸದಾಕಾಲ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವರು. ತನ್ನನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುವವನಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲವಿದು.

جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ ﴿٧٦﴾

77. ನಾವು[18] ಮೂಸಾರಿಗೆ ಈ 'ದಿವ್ಯವಾಣಿ' ಮಾಡಿದೆವು- "ನೀವಿನ್ನು ರಾತ್ರೋರಾತ್ರಿ ನನ್ನ ದಾಸರನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ಬಿಡಿರಿ. ಅವರಿಗೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಶುಷ್ಕ ಮಾರ್ಗವೊಂದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಯಾರಾದರೂ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬರುವರೆಂಬ ಭಯ ನಿಮಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಬೇಡ ಮತ್ತು (ಸಮುದ್ರದ ನಡುವಿನಿಂದ ಹಾದು ಹೋಗುವಾಗ) ಹೆದರಲೂ ಬೇಡಿರಿ."

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ ﴿٧٧﴾

78. ಫಿರ್‌ಔನನು ತನ್ನ ಸೇನೆಯ ಸಹಿತ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಂದನು.

فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ

17. ಇದು ಜಾದೂಗಾರರ ಮಾತಿನೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಸೇರಿಸಿರುವ ವಚನವಾಗಿದೆ. ವಿವರಣಾ ಶೈಲಿಯಿಂದಲೇ ಇದು ಜಾದೂಗಾರರ ಮಾತಲ್ಲವೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

18. ಈಜಿಪ್ಟ್‌ನ ಸುದೀರ್ಘ ಕಾಲದ ವಾಸ್ತವ್ಯದ ವೇಳೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ನಡುವೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಲಾಗಿದೆ. ಬನೀಇಸ್ರಾಈಲರ ಜತೆಗೆ ಈಜಿಪ್ಟಿನಿಂದ ಹೊರಡಿರಿ ಎಂದು ಮೂಸಾರಿಗೆ(ಅ) ಆದೇಶ ನೀಡಿದ ಸಮಯದ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಇಲ್ಲಿಂದ ಆರಂಭಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ತರುವಾಯ ಸಮುದ್ರವು ಅವರನ್ನು ಆವರಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆವರಿಸಿತು.

الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾

79. ಫಿರ್‌ಔನ್ ತನ್ನ ಜನಾಂಗವನ್ನು ದಾರಿಗೆಡಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನೇನೂ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ.

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ﴿٧٩﴾

80. ಓ ಬನೀಇಸ್ರಾಈಲರೇ![19] ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಶತ್ರುವಿನಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿದೆವು ಮತ್ತು ತೂರ್ ಪರ್ವತದ ಬಲಗಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹಾಜರಿಗಾಗಿ ಸಮಯವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆವು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ 'ಮನ್ನ್' ಮತ್ತು 'ಸಲ್ವ' ಇಳಿಸಿದೆವು.

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنجَيْنَاكُم مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ ﴿٨٠﴾

81. ನಾವು ನೀಡಿರುವ ಶುದ್ಧ ಆಹಾರವನ್ನು ಉಣ್ಣಿರಿ ಮತ್ತು ಅದನ್ನುಂಡು ವಿದ್ರೋಹ ಮಾಡದಿರಿ. ಅನ್ಯಥಾ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಪ್ರಕೋಪವೆರಗುವುದು. ಯಾರ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಪ್ರಕೋಪ ವೆರಗಿತೋ ಅವನು ಪತನಗೊಂಡೇ ಬಿಟ್ಟನು.

كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۖ وَمَن يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ﴿٨١﴾

82. ಆದರೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟು- ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿ, ಸತ್ಕರ್ಮವೆಸಗಿ, ಆ ಬಳಿಕ ನೇರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವವನನ್ನು ನಾನು ಅತಿಯಾಗಿ ಕ್ಷಮಿಸುವವನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴿٨٢﴾

83. "ಮತ್ತು ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಜನಾಂಗಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುದೇಕೆ, ಓ ಮೂಸಾ!"[20]

وَمَا أَعْجَلَكَ عَن قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٨٣﴾

84. ಅವರು ಇಂತೆಂದರು: "ಓ ನನ್ನ ಪ್ರಭೂ, ಅವರು ನನ್ನ ಬೆನ್ನಲ್ಲೇ ಬರುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ನೀನು ನನ್ನಿಂದ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ ನಾನು ಬೇಗ ಬೇಗನೇ ನಿನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತೇನೆ."

قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿٨٤﴾

85. ಆಗ, "ಸರಿ, ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಕೇಳಿರಿ- ನಿಮ್ಮ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِن

19. ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿದ ನಂತರ ಸೀನಾಯ್ ಶಿಖರದ ತಪ್ಪಲಿನ ತನಕ ತಲಪಿದ ವಿವರಗಳನ್ನು ನಡುವೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಲಾಗಿದೆ. ಅದರ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸೂರಃ ಅಲ್‌ಅಅ್ರಾಫ್‌ನ 16-17ನೆಯ ರುಕೂಅ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

20. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹ. ಮೂಸಾ(ಅ) ಬನೀಇಸ್ರಾಈಲರನ್ನು ತೂರ್ ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಶರೀಅತ್‌ನ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ತೂರ್ ಶಿಖರಕ್ಕೆ ಹೋದ ಘಟನೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಆರಂಭಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಈ ವಚನದಿಂದ ಮೂಸಾ(ಅ) ತಮ್ಮ ಜನಾಂಗವನ್ನು ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುವ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದ್ದರು ಎಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿಬಿಟ್ಟೆವು ಮತ್ತು 'ಸಾಮಿರೀ' ಅವರನ್ನು ಪಥಭ್ರಷ್ಟಗೊಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು."[21]

بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾

86. ಮೂಸಾ ಅತ್ಯಂತ ಕ್ರೋಧ ಹಾಗೂ ಖೇದಗೊಂಡು ತನ್ನ ಜನಾಂಗದ ಕಡೆಗೆ ಮರಳಿ ಹೀಗೆಂದರು- "ಓ ನನ್ನ ಜನಾಂಗದವರೇ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಉತ್ತಮ ವಾಗ್ದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲವೇ ?"[22] ನಿಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ತಗುಲಿತೇ? ಅಥವಾ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಪ್ರಕೋಪವನ್ನೇ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಎರಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಚ್ಛಿಸಿದುದರಿಂದ ನೀವು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ವಚನವನ್ನು ಭಂಗಗೊಳಿಸಿದಿರಾ?"

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا ۚ
قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ
وَعْدًا حَسَنًا ۚ أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ
الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ
عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ
مَوْعِدِي ﴿٨٦﴾

87. ಅವರು ಹೀಗೆಂದರು- "ನಾವು ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ವಚನವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಭಂಗಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಜನರ ಆಭರಣಗಳ ಹೊರೆಯಿಂದ ಹೇರಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೆವು. ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಎಸೆದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆವು."[23] ಅನಂತರ[24] ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಿರೀಯೂ ಏನನ್ನೋ ಹಾಕಿದನು.

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا
وَلَٰكِنَّا حُمِّلْنَا أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ
فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَٰلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾

88. ಮತ್ತು ಅವರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಕರುವಿನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೊರತಂದನು. ಅದರೊಳಗಿನಿಂದ ಎತ್ತಿನಂತಹ ಧ್ವನಿ ಹೊರಡುತ್ತಿತ್ತು. ಜನರು, "ಇದುವೇ ನಿಮ್ಮ ದೇವರು ಮತ್ತು ಮೂಸಾರ ದೇವರು. ಮೂಸಾ ಇದನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟರು" ಎಂದು ಕೂಗಿದರು.

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ
فَقَالُوا هَٰذَا إِلَٰهُكُمْ وَإِلَٰهُ مُوسَىٰ
فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾

89. ಅದು ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನಾಗಲಿ,

أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا ۙ

21. ಅರ್ಥಾತ್- ಚಿನ್ನದ ಕರುವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಅದರ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿದನು.

22. ಅರ್ಥಾತ್- ಅಲ್ಲಾಹನು ಯಾವೆಲ್ಲಾ ಹಿತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ವಾಗ್ದಾನವಿತ್ತಿದ್ದನೋ ಅದೆಲ್ಲವೂ ಈ ತನಕ ನಿಮಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅವನು ಈಜಿಪ್ಟ್‌ನಿಂದ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಹೊರಡಿಸಿದನು. ಗುಲಾಮತನದಿಂದ ನಿಮಗೆ ವಿಮೋಚನೆ ನೀಡಿದನು. ನಿಮ್ಮ ಶತ್ರುವನ್ನು ಸರ್ವನಾಶಗೊಳಿಸಿದನು. ನಿಮಗಾಗಿ ಮರಳುಗಾಡು ಮತ್ತು ಪರ್ವತ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ನೆರಳು ಮತ್ತು ಆಹಾರದ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದನು. ಈ ಒಳ್ಳೆಯ ವಾಗ್ದಾನಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈಡೇರಲಿಲ್ಲವೇ? ಹಾಗಿರುವಾಗ ಶರೀಅತ್ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ಮಾಡಿರುವ ವಾಗ್ದಾನ ನಿಮಗೆ ಒಳಿತಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹಿತವಾದ ವಾಗ್ದಾನವೆಂದು ತೋಚಲಿಲ್ಲವೇ?

23. ಇದು ಸಾಮಿರಿಯ ತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದವರು ಮುಂದಿಟ್ಟ ನೆಪವಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಎಸೆದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಕರುವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಏನು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೂ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ನಮಗೆದುರಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಎಂತಹುದಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ನಾವು ನಮಗರಿವಿಲ್ಲದಂತೆಯೇ ಬಹುದೇವಾರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದೆವು.

24. ಇಲ್ಲಿಂದ 91ನೆಯ ಸೂಕ್ತದ ಕೊನೆಯ ತನಕದ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವುದೇನೆಂದರೆ ಜನಾಂಗದ ಉತ್ತರ, "ಎಸೆದು ಬಿಟ್ಟೆವು" ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಅನಂತರದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ಸ್ವತಃ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಅವರ ಲಾಭ ನಷ್ಟಗಳ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಪಡೆದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನಾಗಲಿ ಅವರು ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ?

وَّلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾

90. ಹಾರೂನ್ (ಮೂಸಾರು ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತ) ಮೊದಲೇ ಅವರೊಡನೆ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದರು:- "ಹೇ ಜನರೇ, ನೀವು ಇದರ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ರಹ್ಮಾನನೇ (ಪರಮ ದಯಾಳುವೇ) ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭು. ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಿರಿ."

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هٰرُوْنُ مِنْ قَبْلُ يٰقَوْمِ اِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهٖ ۚ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ فَاتَّبِعُوْنِيْ وَاَطِيْعُوْٓا اَمْرِيْ ﴿٩٠﴾

91. ಆದರೆ ಅವರು ಇವರೊಡನೆ- "ಮೂಸಾ ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಮರಳಿ ಬರುವ ವರೆಗೂ ನಾವು ಇದರ ಉಪಾಸನೆಯನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆವು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟರು.

قَالُوْا لَنْ نَّبْرَحَ عَلَيْهِ عٰكِفِيْنَ حَتّٰى يَرْجِعَ اِلَيْنَا مُوْسٰى ﴿٩١﴾

92-93. ಮೂಸಾ (ತನ್ನ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಗದರಿಸಿದ ತರುವಾಯ ಹಾರೂನ್‌ರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ) ಇಂತೆಂದರು- "ಓ ಹಾರೂನ್, ಇವರು ಪಥಭ್ರಷ್ಟರಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೀವು ಕಂಡಾಗ, ನನ್ನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸದಂತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಡೆದವರಾರು? ನೀವು ನನ್ನ ಅಪ್ಪಣೆಯ ವಿರುದ್ಧ ನಡೆದಿರಾ?"[25]

قَالَ يٰهٰرُوْنُ مَا مَنَعَكَ اِذْ رَاَيْتَهُمْ ضَلُّوْٓا ﴿٩٢﴾ اَلَّا تَتَّبِعَنِ ۗ اَفَعَصَيْتَ اَمْرِيْ ﴿٩٣﴾

94. ಹಾರೂನ್ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು- "ಓ ನನ್ನ ಮಾತೆಯ ಪುತ್ರನೇ! ನನ್ನ ಗಡ್ಡವನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಡ ಮತ್ತು ನನ್ನ ತಲೆ ಕೂದಲನ್ನೂ ಎಳೆಯಬೇಡ. ನೀನು ಬಂದು- ನೀವು ಬನೀಇಸ್ರಾಈಲರಲ್ಲಿ ಒಡಕನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದಿರಿ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಲೆಯೇ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ- ಎಂದು ಹೇಳುವಿಯೆಂಬ ಭಯ ನನಗಿತ್ತು."[26]

قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَاْخُذْ بِلِحْيَتِيْ وَلَا بِرَاْسِيْ ۚ اِنِّيْ خَشِيْتُ اَنْ تَقُوْلَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِيْٓ اِسْرَاۤءِيْلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِيْ ﴿٩٤﴾

25. ಅಪ್ಪಣೆ ಎಂದರೆ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹ. ಹಾರೂನ್‌ರಿಗೆ(ಅ) ಬನೀಇಸ್ರಾಈಲ್‌ರ ನಾಯಕತ್ವ ವಹಿಸಿದಾಗ ಹ. ಮೂಸಾ(ಅ) ನೀಡಿದ ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಿದೆ. ಮೂಸಾ(ಅ) ಹೊರಡುವ ವೇಳೆ ತಮ್ಮ ಸಹೋದರರಾದ ಹಾರೂನರಿಗೆ, ನೀವು ನನ್ನ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ವಹಿಸಬೇಕು. ಜಾಗ್ರತೆ, ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಕ್ಷೋಭೆಯುಂಟು ಮಾಡುವವರ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈ ವಿವರ ಅಲ್‌ರಾಫ್ ಅಧ್ಯಾಯದ ಸೂಕ್ತ 142ರಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ.

26. ಹ. ಹಾರೂನ್‌ರ(ಅ) ಈ ಉತ್ತರದ ಅರ್ಥ, ಜನಾಂಗ ಸುಸಂಘಟಿತವಾಗಿರುವುದು ಅದು ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾದುದು, ಹಾಗೂ ಐಕಮತ್ಯವು ಬಹುದೇವಾರಾಧನೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಾದರೂ ಅದು ವಿಭಜನೆಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದುದು ಎಂದಲ್ಲ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಸೂಕ್ತವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಅರ್ಥೈಸುವವನು ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಿಂದ ಸನ್ಮಾರ್ಗದ ಬದಲು ಪಥಭ್ರಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವನು. ಹ.ಹಾರೂನ್‌ರ(ಅ) ಮಾತನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ಅಲ್‌ರಾಫ್ ಅಧ್ಯಾಯದ 150ನೆಯ ಸೂಕ್ತದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಓದಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹ.ಹಾರೂನ್‌ರು(ಅ) ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಾರೆ, "ಓ ನನ್ನ ಮಾತೆಯ ಪುತ್ರನೇ! ಇವರು ನನ್ನನ್ನು ದಬಾಯಿಸಿದರು. ಇನ್ನೇನು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಶತ್ರುಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ನಗಲು ಆಸ್ಪದ ಕೊಡಬೇಡ ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಅಕ್ರಮಿಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಡ." ಈ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಮೂಡುವ ಚಿತ್ರಣವೇನೆಂದರೆ, ಹ.ಹಾರೂನ್(ಅ) ಜನರನ್ನು ಪಥಭ್ರಷ್ಟತೆಯಿಂದ ತಡೆಯಲು ಗರಿಷ್ಠ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಹ.ಹಾರೂನ್‌ರ(ಅ) ವಿರುದ್ಧ ಕ್ಷೋಭೆಯುಂಟು ಮಾಡಿದರು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅವರನ್ನು ಕೊಂದು ಬಿಡಲಿಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧರಾದರು.

95. ಆಗ ಮೂಸಾ, "ಓ ಸಾಮಿರೀ, ನಿನ್ನ ಸಂಗತಿಯೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يٰسَامِرِيُّ ﴿٩٥﴾

96. ಅವನು, "ಇವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಿದ್ದ ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ನಾನು ಕಂಡೆನು. ಆದುದರಿಂದ ರಸೂಲರ ಪಾದ ಚಿಹ್ನೆಯಿಂದ ನಾನು ಒಂದು ಹಿಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟೆ. ನನ್ನ ಚಿತ್ತವೇನೋ ನನಗೆ ಹೀಗೆಯೇ ಹೊಳೆಯಿಸಿತು" ಎಂದನು.[27]

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوْا بِهٖ
فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ اَثَرِ الرَّسُوْلِ
فَنَبَذْتُهَا وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتْ لِيْ نَفْسِيْ ﴿٩٦﴾

97. ಮೂಸಾ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು, "ಹಾಗಾದರೆ ನಡೆ, ನೀನಿನ್ನು ಜೀವ ಮಾನವಿಡೀ- ನನ್ನನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಡಿರಿ ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಿರಬೇಕು.[28] ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಿನ್ನ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಲಾಗುವ ದಿನವೊಂದಿದೆ. ಅದು ನಿನ್ನಿಂದ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಸರಿದು ಹೋಗಲಾರದು. ನೀನು ಮೋಹಗೊಂಡಿದ್ದ ಈ ಆರಾಧ್ಯ ವಸ್ತುವನ್ನು ನೋಡು, ನಾವಿನ್ನು ಇದನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವೆವು ಮತ್ತು ಚೂರುಚೂರಾಗಿ ಮಾಡಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹರಿಸಿ ಬಿಡುವೆವು."

قَالَ فَاذْهَبْ فَاِنَّ لَكَ فِي الْحَيٰوةِ اَنْ
تَقُوْلَ لَا مِسَاسَ ۠ وَاِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ
تُخْلَفَهٗ ۚ وَانْظُرْ اِلٰٓى اِلٰهِكَ الَّذِيْ ظَلْتَ
عَلَيْهِ عَاكِفًا ۭ لَنُحَرِّقَنَّهٗ ثُمَّ
لَنَنْسِفَنَّهٗ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾

98. ಜನರೇ, ನಿಮ್ಮ ದೇವನು ಏಕಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಾಹನಾಗಿದ್ದು ಅವನ ಹೊರತು ಅನ್ಯ ದೇವನಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನ ಜ್ಞಾನವು ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ."

اِنَّمَآ اِلٰهُكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ ۭ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾

99. ಓ ಪೈಗಂಬರರೇ, ಈ ರೀತಿ ನಾವು ನಿಮಗೆ ಗತ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಂದಲೇ ನಿಮಗೊಂದು 'ಉದ್ಬೋಧ' ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿರುತ್ತೇವೆ.

كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَاۗءِ مَا
قَدْ سَبَقَ ۚ وَقَدْ اٰتَيْنٰكَ مِنْ
لَّدُنَّا ذِكْرًا ﴿٩٩﴾

100. ಇದರಿಂದ ವಿಮುಖನಾದವನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ದಿನ ಕಠಿಣವಾದ ಪಾಪಗಳ ಹೊರೆ ಹೊರುವನು.

مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهٗ يَحْمِلُ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وِزْرًا ﴿١٠٠﴾

ಕೊನೆಗೆ ನಿರ್ವಾಹವಿಲ್ಲದೆ ಹ.ಮೂಸಾರ(ಅ) ಆಗಮನಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅಂತರ್‌ಕಲಹ ಉಂಟಾಗದಿರಲಿ ಹಾಗೂ ಮೂಸಾರು(ಅ) ಬಂದ ನಂತರ, "ನಿಮಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಲಾಗದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಬರುವ ತನಕ ಯಾಕೆ ಕಾಯಲಿಲ್ಲ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಯಾಕಿಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದಿರಿ" ಎಂದು ಆಕ್ಷೇಪವೆತ್ತದಿರಲೆಂದು ಅವರು ಮೌನ ತಾಳಿದರು.

27. ರಸೂಲ್ ಎಂದರೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ಸ್ವತಃ ಮೂಸಾರೇ(ಅ) ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಿರಿ ಮೋಸಗಾರ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಮೂಸಾರನ್ನೂ(ಅ) ತನ್ನ ಮೋಸದ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಸ ಬಯಸಿದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಅವರೊಡನೆ, ಮಾನ್ಯರೇ! ಇದು ನಿಮ್ಮ ಪಾದ ಧೂಳಿಯ ಮಹಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಕರಗಿದ ಚಿನ್ನದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದಾಗ ಅದು ಇಂತಹ ತೇಜೋಮಯ ಕರುವಾಗಿ ಹೊರಬಂತು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

28. ಅರ್ಥಾತ್- ಸಮಾಜದೊಂದಿಗೆ ಅವನಿಗಿದ್ದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಜೀವನದಾದ್ಯಂತ ಮುರಿಯಲಾಯಿತು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅವನನ್ನು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಅವನು ಸ್ವತಃ ತನ್ನ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಾರಬೇಕು ಮತ್ತು ದೂರದಿಂದಲೇ ನಾನು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನನಗೆ ಕೈ ತಾಗಿಸದಿರಿ ಎಂದು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ವಹಿಸಲಾಯಿತು.

101. ಇಂತಹವರೆಲ್ಲರೂ ಸದಾ ಅದರ ಸಂಕಟದಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದಿರುವರು ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಥಾನದ ದಿನ (ಈ ಅಪರಾಧದ ಹೊಣೆಯು) ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅಸಹನೀಯ ಹೊರೆಯಾಗಿರುವುದು.

خٰلِدِيْنَ فِيْهِ ۗ وَسَآءَ لَهُمْ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ حِمْلًا ﴿١٠١﴾

102. 'ಸೂರ್' (ಕಹಳೆ) ಊದಲಾಗುವ ದಿನ ನಾವು, ಅಪರಾಧಿಗಳ ಕಣ್ಣುಗಳು (ಭಯ ಭೀತಿಯಿಂದ) ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿ ತರುವೆವು.

يَّوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ وَنَحْشُرُ
الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٢﴾

103. ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ಪಿಸು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ, "ನೀವು ಭೂಲೋಕ ದಲ್ಲೇನೋ ಕೇವಲ ಹತ್ತು ದಿನಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಳೆದಿರಬಹುದು" ಎನ್ನುವರು.

يَّتَخَافَتُوْنَ بَيْنَهُمْ اِنْ لَّبِثْتُمْ
اِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾

104. ಅವರೇನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವರೆಂದು ನಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಧಿಕ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಅಂದಾಜು ಮಾಡುವಾತನು, "ನಿಮ್ಮ ಭೂಲೋಕದ ಜೀವನಾವಧಿಯು ಒಂದು ದಿನ ಮಾತ್ರವಿತ್ತು" ಎಂದು ಹೇಳುವನು (ಎಂಬುದನ್ನೂ ನಾವು ಬಲ್ಲೆವು.)

نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُوْلُوْنَ اِذْ يَقُوْلُ
اَمْثَلُهُمْ طَرِيْقَةً اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾

105. ಅಂದು ಈ ಪರ್ವತಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬಿಡುವುವು? ಎಂದು ಇವರು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಭು ಅವುಗಳನ್ನು ಧೂಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹಾರಿಸಿ ಬಿಡುವನೆಂದೂ,

وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا
رَبِّيْ نَسْفًا ﴿١٠٥﴾

106-107. ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಯಾವುದೇ ಓರೆಕೋರೆ, ಏರುತಗ್ಗುಗಳು ಕಾಣಿಸದಂತಹ ಬಟ್ಟ ಬಯಲನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡುವನು ಎಂದು ಹೇಳಿರಿ.

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾
لَّا تَرٰى فِيْهَا عِوَجًا وَّلَآ اَمْتًا ﴿١٠٧﴾

108. ಅಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಘೋಷಿಸುವವನ ಕೂಗಿಗನುಸಾರ ನೇರವಾಗಿ ಸಾಗಿ ಬರುವರು. ಯಾವನೂ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಜಂಭ ತೋರಲಾರನು. ಸದ್ದು-ಗದ್ದಲಗಳೆಲ್ಲವೂ ರಹ್ಮಾನನ ಮುಂದೆ ಅಡಗಿ ಹೋಗುವುವು. ಒಂದು ಕ್ಷೀಣ ಗೊಣಗಾಟದ ಹೊರತು ಇನ್ನೇನನ್ನೂ ನೀವು ಕೇಳಲಾರಿರಿ.

يَوْمَئِذٍ يَّتَّبِعُوْنَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهٗ ۚ
وَخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا
تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾

109. ಅಂದು ರಹ್ಮಾನನು ಯಾರಿಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡುವನೋ ಮತ್ತು ಯಾರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುವನೋ ಅವರ ಹೊರತು ಯಾರ ಶಿಫಾರಸೂ ಫಲಕಾರಿಯಾಗದು.

يَوْمَئِذٍ لَّا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ اِلَّا مَنْ
اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ لَهٗ قَوْلًا ﴿١٠٩﴾

110. ಅವನು ಜನರ ಮುಂದಿನ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ಅರಿತಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೆ ಅದರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ﴿١١٠﴾

111. ಜನರ ಶಿರಗಳು ಆ ಚಿರಂತನನ ಹಾಗೂ ಸ್ವಯಂಸ್ಥಿರನ ಮುಂದೆ ಬಾಗುವುವು. ಆಗ ಅಕ್ರಮದ ಪಾಪ ಭಾರ ಹೊತ್ತಿರುವವನು ವಿಫಲನಾಗುವನು.

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ ۖ وَقَدْ
خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾

112. ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದರೊಂದಿಗೆ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯೂ ಆಗಿರುವಾತನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕುಚ್ಯುತಿಯ ಭಯವಿರಲಾರದು.

وَمَن يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾

113. ಓ ಪೈಗಂಬರರೇ, ಈ ರೀತಿ ನಾವು ಇದನ್ನು ಅರಬೀ ಭಾಷೆಯ ಕುರ್‌ಆನ್ ಆಗಿ ಮಾಡಿ ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿರುವೆವು[29] ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಬಗೆ ಬಗೆಯಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನಿತ್ತಿರುವೆವು. ಇವರು ಪಥಭ್ರಷ್ಟತೆಯಿಂದ ದೂರವಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಅದರ ಮೂಲಕ ಇವರಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯದ ಚಿಹ್ನೆ ಮೂಡಿಬರಬಹುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ (ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.)

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَ
صَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

114. ಅಲ್ಲಾಹನು ಮಹೋನ್ನತನು. ಯಥಾರ್ಥ ಸಾಮ್ರಾಟನು.[30] ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕುರ್‌ಆನಿನ 'ದಿವ್ಯವಾಣಿ' ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಅದನ್ನು ಪಠಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತವಕ ಪಡಬೇಡಿರಿ. "ಓ ನನ್ನ ಪ್ರಭೂ ನನಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಜ್ಞಾನ ದಯಪಾಲಿಸು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ.[31]

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۗ وَلَا تَعْجَلْ
بِالْقُرْآنِ مِن قَبْلِ أَن يُقْضَىٰ إِلَيْكَ
وَحْيُهُ ۖ وَقُل رَّبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾

115. ನಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆದಮರಿಗೊಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆವು.

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِن قَبْلُ

29. ಅರ್ಥಾತ್- ಅಂತಹುದೇ ವಿಷಯ, ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಉಪದೇಶಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಗ್ರಂಥ. ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

30. ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಉಪನ್ಯಾಸವೊಂದರ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಉದ್ಧರಣೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಮಾತಿನ ಸಮಾಪ್ತಿ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಸ್ತುತಿ ಮತ್ತು ಕೀರ್ತನೆಯೊಂದಿಗೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಇದರ ಉದ್ದೇಶ. ವಿವರಣಾಶೈಲಿ ಮತ್ತು ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಉಪನ್ಯಾಸ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. 115ನೆಯ ಸೂಕ್ತದಿಂದ ಎರಡನೆಯ ಉಪನ್ಯಾಸ ಆರಂಭಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

31. ಈ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದೇನೆಂದರೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ವಹೀಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಾಗ ಅದನ್ನು ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಪುನರಾವರ್ತಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ದಿವ್ಯಸಂದೇಶವನ್ನು ಆಲಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು "ವಹೀ ಅವತೀರ್ಣಗೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸದಿರಿ" ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಆದೇಶ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಆದರೆ ಅವರು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟರು ಮತ್ತು ನಾವು ಅವರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತವನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.[32]

فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ۝١١٥

116. ನಾವು ದೇವಚರರೊಡನೆ ಆದಮರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದ ಆ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿರಿ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ವೆರಗಿದರು. ಆದರೆ 'ಇಬ್‌ಲೀಸ'ನೊಬ್ಬನು ಮಾತ್ರ ನಿರಾಕರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ ۝١١٦

117. ಆಗ ನಾವು ಆದಮರೊಡನೆ, "ಇವನು ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯ ಶತ್ರು. ಇವನು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಹೊರ ಹಾಕಿಸಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಗಂಡಾಂತರಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸದಿರಲಿ.

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَٰذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ۝١١٧

118. ಇಲ್ಲಿರುವ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಂದಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಹಸಿವೆ ಹಾಗೂ ನಗ್ನತೆ ಬಾಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ۝١١٨

119. ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀರಡಿಕೆಯೂ ಬಿಸಿಲಿನ ಬೇಗೆಯೂ ಸತಾಯಿಸದು" ಎಂದೆವು.

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَضْحَىٰ ۝١١٩

120. ಆದರೆ ಶೈತಾನನು ಅವರನ್ನು ಪುಸಲಾಯಿಸಿದನು. "ಓ ಆದಮ್, ನಾನು ನಿಮಗೆ ಅಮರ ಜೀವನವೂ ಅನಂತ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೂ ಸಿಗುವಂತಹ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ತೋರಿಸಲೇ?" ಎಂದು ಕೇಳ ತೊಡಗಿದನು.

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَا يَبْلَىٰ ۝١٢٠

121. ಕೊನೆಗೆ ಇಬ್ಬರೂ (ದಂಪತಿಗಳು) ಆ ಮರದ ಫಲವನ್ನು ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟರು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ತಕ್ಷಣವೇ ಅವರ ಗುಪ್ತಾಂಗಗಳು ಪರಸ್ಪರರಿಗೆ ಗೋಚರವಾದುವು ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಸ್ವರ್ಗದ ಎಲೆಗಳಿಂದ ಮರೆಸತೊಡಗಿದರು.[33] ಆದಮ್ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಭ್ರಷ್ಟರಾದರು.

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ۚ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ ۝١٢١

32. ಆದಮ್(ಅ), ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾದ ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆಯಿಂದಾಗಿ ಈ ಆಜ್ಞೆಗೆ ತಪ್ಪಿ ನಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ, ಮರೆಗುಳಿತನ ಮತ್ತು ದೃಢನಿರ್ಧಾರದ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆಂದು ಇದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

33. ಬೇರೆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಲೇ ಅವರಿಗೆ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕ ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಸೌಕರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹಿಂದೆಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟವು. ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕ ನೀಡಲಾದ ಬಟ್ಟೆ ಕಸಿಯಲ್ಪಡುವ ಮೂಲಕ ಅದು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಪ್ರಕಟ ಗೊಂಡಿತು. ಆಹಾರ-ನೀರು ಮತ್ತು ನಿವಾಸದಿಂದ ವಂಚಿಸಲಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಅನಂತರ ಎದುರಾಯಿತು.

122. ಅನಂತರ ಅವರ ಪ್ರಭು ಅವರನ್ನು ಪುನೀತಗೊಳಿಸಿದನು. ಅವರ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು. ಅವರಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದನು[34]-

ثُمَّ اجْتَبٰهُ رَبُّهٗ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى ﴿١٢٢﴾

123. ಮತ್ತು ನೀವಿಬ್ಬರೂ (ಮಾನವ ಮತ್ತು ಶೈತಾನ) ಇಲ್ಲಿಂದ ಇಳಿದು ಬಿಡಿರಿ. ನೀವು ಪರಸ್ಪರ ಶತ್ರುಗಳಾಗಿರುವಿರಿ. ಮುಂದೆ ನನ್ನ ವತಿಯಿಂದ ನಿಮಗೇನಾದರೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ತಲುಪಿದರೆ, ನನ್ನ ಈ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದವನು ದಾರಿಗೆಡಲಾರನು ಮತ್ತು ದುರದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಲಾರನು.

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيْعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ
عَدُوٌّ ۚ فَاِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ مِّنِّيْ هُدًى ۙ
فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰى ﴿١٢٣﴾

124. ನನ್ನ ಉದ್ಬೋಧ'ದಿಂದ ವಿಮುಖನಾದವನ ಜೀವನವು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗುವುದು[35] ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಥಾನದ ದಿನ ನಾವು ಅವನನ್ನು ಕುರುಡನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಎಬ್ಬಿಸುವೆವು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

وَمَنْ اَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِيْ فَاِنَّ لَهٗ مَعِيْشَةً
ضَنْكًا وَّنَحْشُرُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰى ﴿١٢٤﴾

125. ಅವನು, "ಓ ನನ್ನ ಪ್ರಭೂ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಾನು ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲೇಕೆ ಕುರುಡನಾಗಿ ಎಬ್ಬಿಸಿದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳುವನು.

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِيْٓ اَعْمٰى وَقَدْ
كُنْتُ بَصِيْرًا ﴿١٢٥﴾

126. ಆಗ ಅಲ್ಲಾಹನು, "ನಮ್ಮ ವಚನಗಳು ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ನೀನು ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಇಂದು ನೀನು ಮರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವೆ" ಎನ್ನುವನು.

قَالَ كَذٰلِكَ اَتَتْكَ اٰيٰتُنَا فَنَسِيْتَهَا ۚ
وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تُنْسٰى ﴿١٢٦﴾

127. ಹೀಗೆ ನಾವು ಹದ ತಪ್ಪಿ ಸಾಗುವವನಿಗೂ ತನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನ ವಚನಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸದವನಿಗೂ (ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ) ಪ್ರತಿಫಲ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಯಾತನೆಯು ಅಧಿಕ ಪ್ರಚಂಡವೂ ಹೆಚ್ಚು ಶಾಶ್ವತವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

وَكَذٰلِكَ نَجْزِيْ مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ
يُؤْمِنْ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ ۗ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ
اَشَدُّ وَاَبْقٰى ﴿١٢٧﴾

34. ಅರ್ಥಾತ್- ಅವರನ್ನು ಶೈತಾನನಂತೆ ದೇವಸನ್ನಿಧಿಯಿಂದ ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಂಕೋಚಪಟ್ಟು ಲಜ್ಜೆಯೊಂದಿಗೆ ಮರಳಿದಾಗ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದನು.

35. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವನವನ್ನು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಲುಕಿಸುವುದೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಬಡತನ ಎದುರಾಗುವುದು ಎಂದಲ್ಲ. ಅರ್ಥಾತ್, ಇಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಶಾಂತಿ ದೊರೆಯಲಾರದು. ಕೋಟ್ಯಾಧಿಪತಿಯಾದರೂ ಅವನು ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದಿರಲಾರನು. ಸಪ್ತಖಂಡಗಳ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟರೂ ತಳಮಳ, ಕಾತರ ಮತ್ತು ಅಶಾಂತ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರಲಾರನು. ಸಾವಿರಾರು ರೀತಿಯ ಅಕ್ರಮ ಯೋಜನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅವನು ಕೆಲವು ಲೌಕಿಕ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಅದೇ ವೇಳೆ ತನ್ನ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯೊಂದಿಗೂ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಸಮಸ್ತ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಾತಾವರಣದೊಂದಿಗೂ ಅವನ ಸಂಘರ್ಷ ಮುಂದುವರಿದಿರುವುದು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಶಾಂತಿ-ಸಮಾಧಾನ ಮತ್ತು ನೈಜ ಸಂತೋಷ ಅವನಿಗೆಂದೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲಾರದು.

128. ಇವರಿಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ನಾವು ಅದೆಷ್ಟೋ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ಅವರ (ಪಾಳು ಬಿದ್ದ) ನಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಇವರು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. (ಇತಿಹಾಸದ ಈ ಪಾಠದಿಂದ) ಇವರಿಗೇನೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೇ? ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಗಳಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ.

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَىٰ ﴿١٢٨﴾

ع ٧ ١٢

129. ಒಂದು ವಿಷಯವು ನಿನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನ ಕಡೆಯಿಂದ ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಡದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹಾಗೂ ಕಾಲಾವಕಾಶದ ಅವಧಿಯೊಂದು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇವರ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿಯೇ ಬಿಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿١٢٩﴾

130. ಆದುದರಿಂದ ಓ ಪೈಗಂಬರರೇ, ಅವರ ಮಾತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಾಳ್ಮೆ ವಹಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಾನಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಸ್ತುತಿಸ್ತೋತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಪಾವಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿರಿ ಮತ್ತು ರಾತ್ರೆ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹಗಲಿನ ಕಿನಾರೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ[36] ಅವನ ಪಾವಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿರಿ. ಇದರಿಂದ ನೀವು ಸಂತೃಪ್ತರಾಗಲೂ ಬಹುದು.[37]

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا ۖ وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ﴿١٣٠﴾

131. ನಾವು ಇವರ ಪೈಕಿ ನಾನಾ ವಿಧದ ಜನರಿಗೆ ನೀಡುವ ಐಹಿಕ ಭೋಗ ವಿಲಾಸಗಳತ್ತ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿಯೂ ನೋಡಬೇಡಿರಿ. ಅವುಗಳನ್ನಂತು ನಾವು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಪ್ರಭು ನೀಡಿರುವ ಧರ್ಮಸಮ್ಮತ ಜೀವನಾಧಾರವೇ[38] ಶ್ರೇಷ್ಠವೂ ಶಾಶ್ವತವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٣١﴾

132. ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯವರಿಗೆ ನಮಾಝಿನ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿರಿ ಮತ್ತು

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ۖ

36. 'ಪ್ರಭುವಿನ ಸ್ತುತಿ ಸ್ತೋತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಪಾವಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿರಿ' ಎಂದರೆ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಅದರ ಸಮಯದ ಕುರಿತೂ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಫಜ್ರ್ ನಮಾಝ್, ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅಸರ್ ನಮಾಝ್, ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆ ಇಷಾ ಮತ್ತು ತಹಜ್ಜುದ್ ನಮಾಝ್. ಇನ್ನು ಹಗಲಿನ ಕಿನಾರೆಗಳೆಂದರೆ ಅವು ಮೂರು ವೇಳೆಗಳಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ. ಮೊದಲನೆಯ ಕಿನಾರೆ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ, ಎರಡನೆಯ ಕಿನಾರೆ ಸೂರ್ಯ ನಡುನೆತ್ತಿಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಯುವ ಸಮಯ, ಮೂರನೆಯ ಕಿನಾರೆ ಮುಸ್ಸಂಜೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಗಲಿನ ಕಿನಾರೆಗಳೆಂದರೆ ಫಜ್ರ್, ಝುಹರ್ ಮತ್ತು ಮಗ್ರಿಬ್ ನಮಾಝ್‌ಗಳಾಗಿವೆ.

37. ಇದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಅರ್ಥಗಳಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನೀವು ಸತ್ಯಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ತರತರದ ಅರೋಚಕ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ಸಂತೃಪ್ತರಾಗಿರಿ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ನೀವು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ನೋಡಿ. ಅದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಉಂಟಾಗುವಂತಹ ಪರಿಣಾಮ ಹೊರಬರುವುದು.

38. 'ರಿಝ್ಕ್' ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು 'ಧರ್ಮಸಮ್ಮತ ಜೀವನಾಧಾರ'ವೆಂದು ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಷಿದ್ಧ ಸಂಪತ್ತನ್ನು 'ಅಲ್ಲಾಹನ ರಿಝ್ಕ್' ಎಂದು ಎಲ್ಲೂ ಕರೆದಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಂತ ನೀವೂ ಅದನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿರಿ. ನಾವು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಜೀವನಾಧಾರವನ್ನೇನೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಜೀವನಾಧಾರವನ್ನಾದರೋ ನಾವೇ ನಿಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಪರಿಣಾಮದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯು, 'ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆ'ಗೆ ಮಾತ್ರವಿರುತ್ತದೆ.

لَا نَسْـَٔلُكَ رِزْقًا ؕ نَحْنُ نَرْزُقُكَ ؕ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوٰى ﴿۱۳۲﴾

133. ಈ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನ ಕಡೆಯಿಂದ ನಿದರ್ಶನ (ಪವಾಡ) ವನ್ನೇನೂ ತರುವುದಿಲ್ಲವೇಕೆ ಎಂದು ಅವರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಕಲ ಶಿಕ್ಷಣಗಳ ಸುಸ್ಪಷ್ಟ ವಿವರಣೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೇ?[39]

وَقَالُوْا لَوْلَا يَاْتِيْنَا بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ اَوَلَمْ تَاْتِهِمْ بَيِّنَةُ مَا فِى الصُّحُفِ الْاُوْلٰى ﴿۱۳۳﴾

134. ಅದು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಯಾತನೆಯಿಂದ ನಾಶಗೊಳಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, "ಓ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭೂ, ನೀನು ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಓರ್ವ ಸಂದೇಶವಾಹಕನನ್ನೇಕೆ ಕಳುಹಿಸಲಿಲ್ಲ? ನಾವು ನಿಂದ್ಯರೂ ನೀಚರೂ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ನಾವು ನಿನ್ನ ವಚನಗಳ ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವಲ್ಲ!" ಎಂದು ಇವರೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

وَلَوْ اَنَّاۤ اَهْلَكْنٰهُمْ بِعَذَابٍ مِّنْ قَبْلِهٖ لَقَالُوْا رَبَّنَا لَوْلَاۤ اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ اٰيٰتِكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَّذِلَّ وَنَخْزٰى ﴿۱۳۴﴾

135. ಓ ಪೈಗಂಬರರೇ,- ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಕರ್ಮಫಲದ ಪ್ರತೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾನೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಲಿರಿ, ಯಾರು ನೇರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವರು ಮತ್ತು ಯಾರು ಸನ್ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಹೊಂದಿದವರೆಂದು ಸದ್ಯವೇ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುವುದು, ಎಂದು ಅವರೊಡನೆ ಹೇಳಿರಿ.

قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوْا ۚ فَسَتَعْلَمُوْنَ مَنْ اَصْحٰبُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدٰى ﴿۱۳۵﴾

---

39. ಅರ್ಥಾತ್- ನಿಮ್ಮ ಪೈಕಿಯ ನಿರಕ್ಷರಿಯೊಬ್ಬ, ಆರಂಭದಿಂದ ಈತನಕ ದಿವ್ಯಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ವಿಷಯ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆಗಳ ಸಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತಹ ಗ್ರಂಥವೊಂದನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿರುವುದು ಪವಾಡವೆನ್ನಲು ಸಾಕಾಗದೇ? ಮಾನವನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಆ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇದರಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಮರಳುಗಾಡಿನ ಬದ್ದೂಗಳು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುವಂತಹ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸುವ್ಯಕ್ತ ಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ.